

Overweging

Bij de Hemelvaart nachtwandeling van parochie Maria Vlucht 30-05-2019

Welkom allemaal in deze kerk, deze Mariakerk: Onze Lieve Vrouw van de Heilige Rozenkrans! Wat mooi dat u deze laatste donderdag van deze Mariamaand hier uit komt rusten.

Ik hoop dat u allen al een goede tocht gelopen heeft.
Hier, bij Maria, mag u uitrusten en op krachten komen.

In deze nacht voor Hemelvaart staan we aan de dageraad van Jezus' opname in de hemel. We gedenken dat Jezus terugkeerde naar de bron van leven, die ook wij onze Vader mogen noemen. De leerlingen bleven achter, maar Maria bleef bij hen, bemoedigde hen en zorgde voor hen. Bij haar mochten ze uitrusten en op krachten komen.

Met Hemelvaart gedenken we dat Jezus werd opgenomen in een wolk, in een wolk die God is. God onttrekt zich aan onze zintuigen en laat zich niettemin kennen. Zoals die wolk uit het Exodusverhaal, waarin God voor ons uit gaat.

God gaat voor ons uit. We hoeven niet ver te zoeken: we hoeven niet met ons hoofd in de wolken te lopen, niet in de hemel te zoeken en niet om ons heen. God is niet alleen boven ons, maar juist nabij.

God gaat voor ons uit. Hij is daar waar we Hem het minst verwachten. Want Jezus is niet weg na Hemelvaart, maar zendt ons de Geest, waarin Hij blijvend aanwezig is.

We hoeven alleen maar te *luisteren* naar die Goede Geest en samen op weg te gaan, met onze beide benen hier op deze aarde te staan; te luisteren naar het appèl dat op ons wordt gedaan, ons te laten vinden en voor elkaar klaar te staan.

We worden allemaal uitgezonden, net als de leerlingen, om verder te wandelen en te mijmeren in die Geest. Wandelen met God is vertrouwen op de Heilige Geest, die u wakker schudt, inspireert, op het juiste pad zet, richting geeft en licht en leven geeft. Hij is onze dragende kracht.

U wandelt nooit alleen.

Als pelgrims onderweg mogen we ons toevertrouwen aan de Heilige Geest die onze Helper is en aan Maria die onze Moeder is, die ook *ons* bemoedigt en voor ons zorgt. En onderweg zou het zomaar kunnen dat wij, als Emmaüsgangers, Christus ontmoeten in elkaar.

You never walk alone!

Voor onderweg geef ik u dit gedicht mee van Toon Hermans:

Lieve kracht

Wie was het die de zon verzon
toen de allereerste dag begon
die sterren aanstak voor de nacht
het eerste vlokje sneeuw bedacht

wie blies de wind zijn adem in
gaf mens en dier hun wezen
wie schreef de teksten, welke pen
voor merels en voor mezen

je voelt als iemand huilt of lacht
of als de regens zingen
dat zich een grote lieve kracht
verbergt in alle dingen.

Ik wens u nog een goede weg, op weg naar Pinksteren!